

Барвінок

4' 2001
квітень

Всеукраїнський
дитячий журнал

Кварку!
Викрадено секретні файли
"Барвінку"!
Це страшна небезпека!

Шефе!
Агенти Малдер
і Скаллі вже знають.
Але нам самим
не впоратись!

Барвінчатко!
Допоможи таємним
агентам виконати
завдання!
стор. 5

1? "Якими будуть книжки і газети у майбутньому?"
Ольга ШИРОЧЕНКО,
Дніпропетровська обл."

**НОВИНИ НА
СКАТЕРТИНІ,
А ХОЛМС
У "ГЕОГРАФІІ"**

скатертиною. Авжеж, скатертина та не звичайна, а вкрита вже відомими нам мікрокапсулами. Отож тато сидить за столом, п'є каву, а просто на скатертину проєктуються останні новини разом із відеокартинками будь-яких подій. Головне, аби ніхто із вас випадково не заляпав ту скатертину манною кашею, яку дехто так не любить...

**БЕЗ ПОРОЖНЬОГО
КРУЖЕЧКА
НЕ БУДЕ
ДЕСЯТЬ**

"Хто винайшов цифри?"
Микола МЕЛЬНИК,
Полтавська обл."

Уже зовсім скоро кожен із вас, барвінчата, матиме книгу, в якій можна буде прочитати українські казки, казки народів світу, повісті про Карлсона, Вінні-Пуха, кота Матроскіна і ще енциклопедію про космос, комах і автомобілі. Книжка ця не буде завтовшки як десять шкільних підручників. І літери в ній будуть не манюпусінські, наче макові зернята, а звичайного розміру. Просто все в ній "писатиметься" електронним чорнилом. Таке чорнило дасть змогу на одному й тому самому аркуші паперу багаторазово відтворювати різні тексти. Що захотіли, те й занесли до книги. Уявіть, сьогодні ви в підручник з географії "зарядили" детектив про Шерлока Холмса, а завтра в "Математику" — свіжий номер "Барвінку".

Так, так, і "Барвінок" майбутні читачі отримуватимуть не так, як ви нині. Досить буде електронною поштою зв'язатися з редакцією, попросити "зарядити" ваш журнал наступним, новим номером — і тієї ж миті свіжесенький "Барвінок" на столі.

У 2002 році відбудеться прем'єра мультсеріалу "Пригоди Барвінка" українсько-французької студії "Борисфен-Лютес".

Як те все відбуватиметься? Аркуш паперу буде вкрита мікрокапсулами (схожими на футлярчики від кіндерсюрпризів, але дуже малесенькими), які міститимуть у собі частинки білого і синього пігментів. Під дією електричного поля (наказу з комп'ютера) пігменти зосереджуватимуться або вгору, або вниз — утворюватимуть графічний узор будь-якої складності. А літери, слова, речення, абзаци теж є такими графічними узорами. Тому-то й можна буде одну книжку "заряджати" різними текстами.

А як тато отримуватиме свої вранішні газети? Йому не треба буде квалитися до поштової скриньки. Досить сісти за стіл на кухні, накритий паперовою

Якщо мама запитає у тебе, барвінчатко, яку ти оцінку отримав сьогодні (а в твоєму щоденнику стоїть 11 або 12), то ти зносили замахай руками, наче відганяєш бджіл. Звісно, мама може не зрозуміти твоїх жестів. Тож поясни їй, що саме так люди раніше (коли ще не винайшли цифр) показували більші від десяти числа. А до десяти як лічили? Авжеж, на пальцях: один палець — 1, два пальці — 2... А щоб означити велике число — посилено махали руками.

Уважно розглянь римські цифри. I, II, III — це один, два, три пальці (на письмі пальці записували паличками), V — п'ятірка, X — дві п'ятірки.

Наші сучасні цифри ми запозичили в арабів.

При написанні цифр вони теж використовували палички. Цифра "1" вже тоді писалася, як і нині, "2", "3", "4", "5" позначалися на письмі, як вказано на малюнку.

Але при швидкому написанні вигляд цифр змінився:

Чи не правда, вони вже схожі на сучасні? Ці цифри стали основою для решти: поєднуючи їх, можна отримати будь-яке число. Та ще довго люди не могли

винайти нуль.

Так, той самий, що без палич-

ЩО ТАКОЕ КОМП'ЮТЕР
2
ЩО ТАКОЕ ІНТЕРНЕТ
ЩО ТАКОЕ ІНТЕРНЕТ

ки нічого не вартий. Але й паличка без нього — лише 1, а не 10.

Давні греки винайшли абак — дощечку, на якій були клітинки для одиниць, десятків, сотень, тисяч, десятків тисяч, сотень тисяч, мільйонів. На кожну графу абачка клали кружечок із цифрою, а місце нуля (його ще тоді не винайшли) залишали порожнім. Згодом це місце почали накривати порожнім кружечком, а при написанні він перетворився на нуль. І вже не треба було махати руками чи носити із собою повсюди абак, щоб полічити 100 помаранчів. Тож і нуль (порожній кружечок) — великий винахід людства.

“Де береться град?”
Сергій КУЛИК,
Черкаська обл.

**КРИЖАНІ
ГАЛУШКИ**

Згадайте загадку про град:

*Сидить дід над дашками,
Кидається галушками.*

Насправді ж ніякого діда на хмарі немає. А град виникає тоді, коли краплини води замерзають у хмарі і відразу, не встигаючи розтанути, падають на землю. Тоді нам і здається, що хтось згори кидається крижаними галушками.

Найкрупніший град випав у 1986 році у країні Бангладеш. Декотрі з градин важили близько кілограма, тоді загинуло 92 чоловіка.

Як тільки почнуть падати з неба крижані галушки — краще сховатися від них у приміщенні.

Барвінчата! Нагадуємо: рубрика “Хто? Де? Коли? Чому? Як? Навіщо? Скільки?” відповідає на ваші запитання. Той, хто передплачує і читає “Барвінок” не перший рік, з матеріалів цієї рубрики вже має власну дитячу енциклопедію. Запитуйте про все на світі — за вашими листами продовжуватиме створюватися Барвінкова енциклопедія.

I II III
V X

1,2,3,4

**13 травня —
День Матері**

ЗІРОНЬКА ДЛЯ МАМИ

Минулого року до Дня Матері у “Барвінку” було оголошено конкурс “Зіронька для мами”. З ваших листів, барвінчата, я дізнався, що він вам дуже сподобався. А тому вирішив і нині провести конкурс “Зіронька для мами”. Участь у ньому може взяти кожен. Розпитайте своїх мам, яка іграшка була у них улюбленою в дитинстві і як вони з нею гралися. А ще уявіть на хвильку, що до ваших долоньок скотилася чарівна зіронька, яка може 13 травня — у День Матері — перенести вас у мамине дитинство. Яку свою іграшку ви б узяли з собою, щоб подарувати мамі?

Десять найцікавіших розповідей буде відзначено спеціальними призами.

На листах зазначайте: “Зіронька для мами”.

3

ЯК В АНДРІЯ ШЕВЧЕНКА

Я з нетерпінням чекав кожного наступного номера “Барвінку” з футбольним конкурсом Лелеки. Доводилося перегорнути чимало книг і довідників, відповідаючи на запитання конкурсу і поповнюючи знання про улюблену гру. А коли отримав приз від Лелеки і Барвінку — футболку збірної України і показав її у школі, то однокласники спочатку не повірили. Але потім, коли побачили лист із редакції, теж захотіли передплачувати “Барвінок”.

візирп00 1тьюамирто “акелел”усрук-нокіцжомереП

Тепер у мене завдяки тобі, “Барвінку”, є така футболка, у якій грає і мій улюблений гравець Андрій Шевченко.

Ростислав РУДИЧЕНКО,
Черкаська обл.

“Барвінок” — всеукраїнський журнал для дітей молодшого і середнього шкільного віку.

Заснований у 1928 році.

Передплатний індекс 74022.

Засновник і видавець: редакція журналу “Барвінок”.

Свідоцтво КВ № 770, 28.06.94 р.

Головний редактор.....Василь ВОРОНОВИЧ

Відповідальний секретар.....Людмила КОЗИЙ

Редактор відділу літератури.....Світлана ПРУДНИК

Художній редактор.....Олександр БАСС

Коректор.....Світлана ГАЙДУК

Комп'ютерна верстка.....Євген МЕДВЕДЕВ

Адреса редакції: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 38—44, тел. 211-04-98.

E-mail: barvinok@info.kiev.ua.

Тираж 46090 прим. Зам. 1—24.

Ціна за передплатою 1 грн. 98 коп.,

в роздріб — договірною.

Друк — поліграфкомбінат “Україна”.

Рукописи не рецензуються і не повертаються.

Журнал надходить до вас за пільговим тарифом завдяки сприянню ДП “Преса”, його директора ГЕРАСИМЕНКА Валерія Вікторовича
Малюнок на обкладинці С. ШПАКА

© “Барвінок”, 2001

КАЛЕНДАРІК ЧАТ АД АЙЛІК

Барвінковий привіт тобі, читачу!

Вже й місяць-писемник проситься в гості, бо припас для нас багато свят. **1 травня** — свято весни, **6** — Юрія (збирають росу, вмиваються нею, бажають "З роси вам!"), **9** — День Перемоги (не забудь привітати ветеранів війни), **13** — День Матері (скажи мамі, як ти її любиш, і поцілуй її), **15** — Міжнародний день сім'ї, Бориса і Гліба ("солов'иний день"), **24** — День слов'янської писемності і культури, Вознесіння Господне (через 40 днів після воскресіння Ісуса Христа Бог забрав його на небо).

Але за святами не забудь про дві дуже-дуже важливі справи:

- наприкінці року постарайся отримувати як найбільше найкращих оцінок,
- запитай у батьків, на скільки місяців вони передплатили тобі "Барвінок". Якщо лише на шість, то попроси їх продовжити передплату до кінця року. Адже мені так не хочеться розлучатися з тобою.

4

ЛОТЕРЕЯ!

БАРВІНКОВА ТРАДИЦІЯ — ПРИЗИ БАРВІНЧАТАМ!

Не порушуватиму нашу з вами, барвінчата, гарну традицію — знову проведе лотерею для тих із вас, хто передплатить "Барвінок" на друге півріччя. У ній розігруватимуться фотоапарат, плеєр, іграшки, книги. Щоб не залишитися без призів, попросіть маму чи тата продовжити вашу передплату на журнал до кінця року. І мерщій надсилайте передплатну квитанцію до редакції — вона й буде вашим лотерейним квитком.

Квитанції про річну передплату на "Барвінок", надіслані вами, барвінчата, на попередні конкурси, теж братимуть участь у цьому розіграші.

Не розлучаймося — барвінкуймо разом!

Ваш друг БАРВІНОК

Василь ГОЛОБОРОДЬКО

СОЛОДКІ ДЕРЕВЦЯ

"Солодкі деревця,
приходьте квітнути до нашого садка:
я води принесу,
щоб напилися із зимової дороги,
я під ноги трав'яного килимка постелю,
щоб м'яко стояли,
я на гілки птахів посаджу,
щоб весело було".

Уже приходять деревця до нашого садка,
квітнуть біло, мов зиму згадують,
родять груші по глечичку,
яблука, червоніші півнячого гребеня,
а вишень рясно, як бджіл у рою.
Буде всім!

ЦАКОМ ТАЄМНО
Із секретних
матеріалів
"Барвінка"

Тільки у нашому
журналі, тільки
для наших читачів
ми продовжуємо
друкувати
спецдonesення
агента Кварка

Суперагент Кварк збирався у дорогу. Не дуже далеко — не за тридев'ять земель. Упродовж дня мав вулицями міста ходити, виконуючи завдання, а може, й за містом доведеться побувати. А Кварк знав, що лише вдома можна почувати себе у відносній безпеці, що за дверима — світ, сповнений несподіванок, який не прощає помилок. Тому так ретельно суперагент готував список речей, які треба одягнути і взяти з собою.

Яка погода, така й мода — Кварк дотримувався цього правила, що його любив повторювати один з інструкторів майбутнього суперагента. Наймодніші винаходи найзнаменитіших модельєрів за певних обставин можуть викликати роздратування і навіть спричинити неприємності. Тож, написавши вгорі на аркуші паперу "квітень", у наступному рядку зазначив: "Кросівки з товстою підошвою і вовняні шкарпетки". Хотів уже й джинси занести до списку, та останньої миті зважив на те, що брюки вільного крою з плащової тканини менше, ніж джинси, сковуватимуть рухи. Тепла сорочка, легенький джемпер багато місця у сумці не займуть. І, звісно, курточка-вітрівка з капюшоном.

Затим Кварк вивів "Ідальня" і ретельно обстежив свій холодильник. Квітень — місяць примхливий не лише погодою. Навіть яблука до цього часу втрачають деякі свої важливі якості. А організм — це механізм. І знову згадалися слова інструктора: "Щоб швидкість доброї мати, треба завжди пам'ятати, чим свій шлунок заправляти". Саме інструктор допоміг зрозуміти і Кварку, й іншим агентам народну мудрість: хліб та каша — життя наше. Все є у цих харчах: і вугле-

СТЕЖ
ПРИ

ЖИНА МГОД

води, і клітковина, і вітаміни, і мінеральні речовини. А якщо додати ще овочів та фруктів, трохи олії, масла вершкового, м'яса, риби... Кварк мимоволі облизнувся і зітхнув. Кашу варити ніколи та й носити її незручно. Тож намазав суперагент вершковим маслом шмат висівкового хліба. Почистив дві морквини, помив два яблука, горіхів з десяток поклав у сумку, цибулину, маленький шматочок сала і пакет із звичайнісіньким соняшниковим насінням. Зверху примостив порожню баклажку. Закрив сумку і за звичаєм присів на хвилинку.

На цьому записи суперагента знов уриваються. Чесно кажучи, барвінчата, виник сумнів: чи зможе Кварк залагодити усі свої нелегкі справи з таким (досить скромним) запасом їжі? Пакетик із соняшниковим насінням взагалі засвідчив про несерйозну звичку суперагента. Хоча ви, напевне, вже добре знаєте його звички. Тож напишіть у своїх листах до редакції, чому саме таке меню склав він собі на цілий день.

ВИКРАДЕНО СЕКРЕТНІ ФАЙЛИ "БАРВІНКУ"

Суперагент Кварк вже за добу знав, де викрадачі сховали секретні файли. Залишалося тільки зібрати їх і повернути до редакції. Але без помічників йому не впоратися — допомагайте, барвінчата. Зловмисники замаскували файли у цьому номері "Барвінку". Знайдіть їх, розшифруйте і надішліть Кварку. Найактивніших своїх помічників суперагент відзначить призами.

Художник Є. МЕДВЕДЄВ

Барвінок

НОВОГО ТИСЯЧОЛІТТЯ
"Бути з "Барвінком" — модно!
Костя ПЕРЕПЕЛИЦЯ, Вінницька обл."

СУПЕРПРИЗ - ПРИСТАВКА

Добрий день, Барвінку!
Я дуже зраділа, коли дізналася, що виграла суперприз — комп'ютерну приставку. Дуже дякую тобі.
Віка ПІСКОВА, Черкаська обл.

РЕЙТИНГ ПОПУЛЯРНОСТІ

Чекаю знову, барвінчата, ваших листів про те, які матеріали і малюнки цього номера вам найбільше сподобалися. Не забули, як треба писати ці листи: на окремому аркуші вказуєте, який матеріал (казка, цікавинка, розповідь, загадка, розвага) сподобався найбільше, і зазначаєте своє ім'я та прізвище, адресу. І так само на окремому аркуші пишете про найкращий малюнок. Наприкінці року серед тих, чії думки найчастіше збігатимуться з думкою більшості, розіграватиметься фотоапарат.

А найпопулярнішими у № 1 "Барвінку" ви визнали: казку Ульфа Нільсона "Три чирвові тузи і один білчин хвіст", розповідь "Як Гудрун перемогла троля", малюнок художниці Т. Севрюкової до розповіді "Птах-вогневик".

5

ПОЧАТКОВА

ШКОЛА

МАЛЮЮТЬ МАМИН ПОРТРЕТ

В одній із київських шкіл учителька протягом року вчить дітей малювати портрет мами. А на День Матері запрошує усіх матусь до школи, і вони впізнають свої портрети. Розповідь про це вміщує квітневе число журналу "Початкова школа". Також у ньому педагоги і батьки знайдуть пізнавальні завдання для розвитку творчих здібностей дітей, розповідь про Марійку Підгірянку з нагоди 120-річчя від дня народження, сценарій за творами Лесі Українки, розповідь Анатолія Костецького "Пригоди славнозвісних книг" про педагога і письменника Януша Корчака.

6

Ішов колись чоловік на ярмарок і вів на продаж свою єдину корову. Дорогою він догнав іншого чоловіка, що вів на ярмарок вівцю. Вони поторгувалися, і чоловік виміняв корову на вівцю. І далі вже пішов на ярмарок з вівцею. Потім він зустрів чоловіка з гускою. Вони поторгувалися, і чоловік виміняв вівцю на гуску.

Тепер він уже ніс на ярмарок гуску. Аж ось йому трапилась назустріч чарівниця, що несла горщика. Чоловік знов поторгувався й виміняв гуску на горщика.

“Ну годі, на сьогодні я вже наторгувався”, — подумав собі він та й повернувся додому.

Приносить він горщика, а жінка й питає:

— Продав корову?

— Продав, — відповів чоловік. — Дістав за неї горщика.

— Як за корову, то замало, — мовить жінка.

— Це правда, — погодився

чоловік, — але торг уже відбувся, і я не заберу свого слова назад.

Жінка поставила горщика на полицю до інших своїх гор-

щиків. Він трохи постояв там, а тоді й каже:

— Я йду.

— Куди? — питає жінка.

— До пана, — відповідає горщик.

Як сказав, так і зробив.

Прийшов горщик до панського двору й подався просто до кухні. А кухарка побачила — добрий горщик, та й насипала в нього каші.

— Я йду, — каже горщик.

— Куди? — питається кухарка.

— А з кашею до бідаря, — відповідає горщик.

Як сказав, так і зробив.

Бідар виїв кашу, жінка вимила горщика й поставила на полицю до інших своїх горщиків.

Горщик трохи постояв, та й каже:

— Я йду.

— Куди?

— До пана, — відповідає горщик.

Як сказав, так і зробив.

Прийшов він до панського двору і знов подався до кухні. А служниця побачила — дуже добрий горщик на масло, та й наклала в нього масла.

Горщик постояв хвилинку, та й каже:

— Я йду.

— Куди? — питає служниця.

— А з маслом до

Горщик

бідаря, — відповідає горщик.

Як сказав, так і зробив.

Бідар вибрав масло з горщика і поставив його на полицю до інших горщиків. Горщик трохи постояв, та й каже:

— Я йду.

— Куди ти знов ідеш? — питає чоловік.

— До пана, — відповідає горщик.

Як сказав, так і зробив.

Прийшов він до панського двору й подався до кухні. А там уже інша служниця саме чистила срібні ложки та виделки. Глянула вона — дуже добрий горщик на ложки й виделки, і поставила їх туди сушити.

— Я йду, — сказав горщик, і тільки його й бачили.

Бідар забрав з горщика срібні ложки та виделки й поставив його на полицю до інших горщиків. А горщик відразу й каже:

— Я йду.

— Куди?

— До пана, — відповідає горщик.

Як сказав, так і зробив.

Прийшов горщик до покоїв, а пан побачив його та й думає: в ньому добре тримати

Художник О. МАМАЄВА

Пішов він до пана, а той саме лаштується міряти зерно. Горщик прикинувся міркою, а коли пан насипав у нього зерна, він і каже:

— Я йду.

— Куди?

— А з пшеницею до бідаря, — відповідає горщик.

Як сказав, так і зробив.

Бідар висипав з горщика пшеницю і поставив його на полицю. А горщик і каже:

— Я йду.

— Куди?

— До пана, — відповідає горщик.

Як сказав, так і зробив.

Але пан вирішив перехитрити горщика. Він удав, що хоче знов міряти зерно, а сам наготував кізяків.

Нахилився пан з кізяками до горщика, щоб туди їх висипати, а горщик зненацька як почав більшати! І пан беркицьнувся в нього разом з кізяками.

— Я йду, — каже горщик.

— Куди? — питається пан.

— А з тобою до пекла.

гроші. І висипав туди всі свої дукачі.

А горщик каже:

— Я йду.

— Куди? — питає пан.

— А з грішми до бідаря, — відповідає горщик.

Як сказав, так і зробив.

Бідар висипав з горщика гроші і поставив його на полицю. А за хвилину горщик каже:

— Я йду.

— Куди ти знов ідеш? — питається бідарева жінка.

— До пана, — відповідає горщик.

Добрий день, дорогий Барвінку!
Вирішила написати тобі письмо, бо твій журнал самий любий, і попросити поради. Часто у мене виникають недорозуміння, і через це я потрапляю в кумедні ситуації, а мені так хочеться бути освідченою людиною! Як, наприклад, мій брат. Він запросто переводить з англійської мови і переписується з хлопцем із Нідерландії. А ще він мріє стати аквалангом, і тому стіни в його кімнаті обмальовані всякими прикольними штучками: водорослями, медузами, акулами і кашолотами. Мені він каже: "Ти, Танько, легковажна!" А в мене просто така артистократична натура. Я буду актрисою. От якось репетую роль перед дзеркалом (а у нас є самодійний кружок). Брат дивився-дивився і пирснув: "Що, талантові муки?" Ну, обідилась я на нього. А виявляється, є міф про якогось

ХОЧЕТЬСЯ БУТИ ОСВІДЧЕНОЮ ЛЮДИНОЮ!

грека. Він, бідний, стоячи по шию у воді, не міг напитися. Взагалі, ці міфи страх які інтересні: про героя Гераклуса, який вичистив Авдієві стайні, про могутнього Самсунга, який роздер пащу левові, про кінотаврів і мінотаврів. Брат часто дає мені пізнавальні і виховательні книжки, щоб я умовтвенно розвивалася. А знаннів не носити за плечами — вони ж встають на протязі дня у нагоді.

Мабудь, я таки багато начиталася, бо перестала розуміти просту мову своєї бабуні. От якось вона каже: "На обід у нас печеня з м'яса". Ну й сміхота! Вона б ще вигадала вафлі з риби. А іншим разом послала на кухню: "Принеси, Тетянко, корок — пляшку заткнути". Я й принесла. Обрізала черствий хліб і даю бабуні повну жменю шкоринок. Виявляється — не те...

"!ащаркйанатеналпьяМ"вікълавхсрукнокйинчитка-лагжіМеутратсукор1002инесоВ

Ну, годі про посторонні діла. Мені треба твоя порада. Подобається мені один хлопець, Ігор. І от, виявляєш собі, він назначив мені побачення — у зоопарку біля пандуса. Це так мило і зворушливо! У клітці — мама-панда, тато-пандус і маленьке панденя. А біля клітки — він з букетом гебрер або роз... А брат збив мене з панталіку. "Немає, — каже, — у нашому зоопарку ніяких панд". Що ж це виходить? Невже Ігор надсміхається з мене? Поясни, Барвінку, що це таке — пандус. А найкраще — напечатай мого листа в журналі. Так хочеться знайти спільну мову з освідченими людьми.

А тепер — бувай. Поспішаю зі своїм іспаніелем до лікаря-ветерана. Мій бідолашний песик загнав у лапу скибку.

Тетяна, артистократична натура.

Ось такого листа отримав я, барвінчата. Прочитали ми його разом з автором рубрики "Наш скарб — рідна мова" Лесею МОВЧУН і дуже засмутилися: у ньому стільки помилок! А ви їх помітили? Знайдіть-визбирайте усі помилки і повідомте мені, як треба правильно написати. А ще не забудьте відповісти на Тетяніне запитання, щоб вона не шукала пандуса в клітці. Хто із цим завданням упорається найкраще, той отримає приз — книгу.

БАРВІНОК

ВСЕСВІТНІ ПЕРЕГОНИ НА ЖИРАФАХ

Всесвітні перегони на жирафах знову стартують! Але поки ви, сміхотунчики-барвінчата, старанно виконуєте домашні завдання, щоб завтра отримати лише десятки, одинадцятки й дванадцятки, у перегонях вирішили взяти участь дорослі. Вони теж колись були дітьми, їм кортить ноги повернутися у дитинство.

ВЕСЕЛИЙ КІШ

— Ха-ха-ха! — сміється Толя, аж за живіт хапається.

— Що сталося? — запитує мама.

— Наш Вітя вчиться у десятому класі й так повільно читає. Півгодини сидить над моїм зошитом і ніяк не може прочитати, що там написано...

— Ти дружиш із дівчатками свого класу? — запитує бабуся Дениса.
— Дружу, — відповідає онук, — з нашими відмінницями. Але не завжди, а тільки інколи.
— А коли ж саме?
— Коли сам не можу виконати домашні завдання.
— Розв'яжи, Борю, таку задачу, — каже вчителька.
— Твій сусід по парті Толя дав тобі спочатку три горішки, а потім ще чотири. Скільки всього горішків у тебе буде?
— Ця задача неправильна, — відповідає Боря. — Толя мені навіть одного горішка не дасть.

Микола ГЕРАСИМЕНКО

9

— Дідусю, а коли ви були маленьким? — запитує онук.

— Дуже давно, коли ще не було й електричного світла...

— А як же ви тоді телевізор дивилися?!

Мама намагається нагодувати малого сина, а він відхиляється, крутить головою.

— Що сталося? Чому ти не хочеш їсти? — стурбувалася мама.

— У мене поламався рот! — виправдується син.

Оксанці й Лесику мама дала по шматочку торта. Діти з апетитом їли його, і раптом Оксанка заплакала.

— Що трапилося?

— У мене був менший шматок торта.

— Ні, я відрізала вам однакові шматочки, — відповіла мама.

— А чому ж тоді у мене вже немає торта, а Лесик ще їсть?..

Андрійко з бабусяю повертаються електричкою до батьків у місто. Бабуся розповідала казку і враз замовкла.

— Серце заболіло? — занепокоївся онук.

— Та ні. Просто подумала, а раптом нас ніхто не зустрічатиме. А веземо ж чимало гостей.

— Не хвилюйтеся, бабуся, — заспокоїв онук, — я першим вийду з вагона і вас зустрину.

Микола КОЛЕСНИКОВ

Ігор СІЧОВИК

А хто з вас, барвінчата, вже уголки вивчив, пишть і надсилайте до "Веселого коша" листа зі своїми улюбленими жартами — ставайте учасниками Всесвітніх перегонів на жирафах.

Доглядач фантастичного зоопарку Іван ПРОСЯНИК

— Дівчатка! Припиніть розглядати в дзеркальцях свої носики! Зараз це — зброя. Так, безперечно, у руках дівчаток дзеркальце — завжди зброя. Саме його і василіск боїться найбільше. О-о! То жадлива істота — де проповзе, там лишається пустеля. А як гляне на живе створіння, воно одразу й закам'яніє навечно.

І не змія, і не птах

Колись, як розповідає давня хроніка, в Англії василісків розвелось стільки, що вони стали справжнім лихом для держави. Гинули люди, худоба. Найхоробріші лицарі, котрі вирушали на поєдинок зі страховиськом, від самого його погляду перетворювалися на статуї. Тоді один сміливець, звали його Артур Доблесний, замість очманіло кинутися в бій — засів... за книги. За рік прочитав усі рукописи в королівській бібліотеці. І таки знайшов відповідь, як поборов чудовисько славетний полководець Олександр Македонський. Він пішов на василіска із дзеркально відполірованим щитом. Чудовисько, побачивши своє відображення, одразу ж здохло. Тепер ви зрозуміли, навіщо можуть знадобитися дзеркальця? Ви вже здогадалися, яким чином той лицар переміг василіска. І одружився з чарівною юною принцесою.

Василіск з'являється на світ незвичайним робом. Попереджаю хлопців: якщо ви після відвідин нашого фантастичного зоопарку вдастесь до експерименту, —

знайте, це дуже небезпечно. Стати скульптурою навіки — не дуже приємна справа. Отож, якщо взяти зміїні яйця і підсипати їх під чорного півня-семилітка, неодмінно вилупиться василіск. Голова у нього півняча, тулуб зміїний, ще й отруйний гак на хвості.

У середньовічні часи християнська інквізиція полювала за чорними півнями й безжалюбно нищила їх. А сміливці безнастанно полювали за василісками. Адже їхня шкіра була безцінною. Варто нею потерти срібну монетку, як остання одразу ж перетворювалася на золоту. Саме за це й величали чудовисько царик, по-грецьки василіск. Тому й король віддав доньку-принцесу за бідного мандрівного лицаря — знав про чарівні властивості василіскової шкіри.

Ні, ми василіска у нашому фантастичному зоопарку знищувати не будемо — срібних монет у нас немає. Цю алею обсаджено рутою неспроста. Василіск дуже боїться її запаху. А ласиця — тваринка, що у мене на руках, — любить смакувати рутою. Ласиця — єдине звірятко, що не боїться василіска. А той, навпаки, тільки-но побачить ласицю, — миттю заривається в пісок, випірнає десь метрів за сто, а то й двісті, і кидається навіки. Тож не хвилюйтеся, — територію, де живе це чудовисько, обсаджено рутою всуціль. І ласиця у мене на руках, а в дівчаток — дзеркальця...

Дайте-но мені бінокля. Так, то чорний півень. А трохи віддалік на веснянім сонечку гріється змія. Мабуть, василіск уже побачив, що ми з ласицею і дзеркальцями. О, він дуже зіркий. Тому одразу і розділився на дві особи. Це чудовисько й не таке може втнути.

А тепер хутчіше вскакуйте до нашого броньованого автобуса. Ось-ось має летіти до свого гнізда грифон. Та он він! Пазури здоровенні, мов з міді куті...

зоопарк

70

фантастичний

Хом-хом-хом'ячий привіт тобі, барвінчатко! Гав- і няв-сторінки у нас уже були (№№ 4, 11, 2000 р.), а тепер я підготував сторінку про хом'ячків. Адже ці пухнасті тваринки живуть нині не лише в природі, а й у домівках багатьох дівчаток і хлопчиків. Перш ніж просити маму купити хом'ячка, маєш добре запам'ятати: ці тваринки люблять догляд. За ними треба доглядати як за меншими братиком чи сестричкою.

Будиночок у хом'яка має бути просторим і за-тишним. Можна придбати вже готове житло у зоо-магазині чи на базарі. Та якщо його немає, прилаштуй для цього картонну коробку чи дерев'яний ящик. Усе-редину має потрапляти достатня кількість повітря, щоб хом'як не задихнувся. У природі ця тваринка риє нори, тож і твоєму улюбленцю закортить "попрацювати". Насип на дно ко-робки дерев'яних стружок шаром 2—2,5 сантиметра.

Спати він полюбляє на м'якій підстилці. Нарви невеликими шма-точками чистого паперу (не кольорового і не ворсистого — від такого хом'як може захворіти), а він уже сам налаштує собі м'яке кубельце. Стружки слід час від часу міняти, бо там накопичуються залишки їжі, бруд. Не став хом'якове житло біля телевізора чи радіо — він любить тишу. І біля свого ліжка не залишай його на ніч. Хом'як — нічна тварина, своєю біганиною і ша-рудінням він заважатиме спати.

Годувати його треба щодня. Хом'як їсть со-няшникове насіння, овес, пшоно, кукурудзу, горох, квасолю, лущені горіхи, а також овочі й фрукти, з яких він отримує вологу: помідори, капусту, огірки, моркву, яблука, виноград... Звісно, не давай йому все за один раз. На день йому вистачить 10—12 зернонок і невеликого шматочка моркви. Любить він і молоко — нали-вай йому небагато в пробку від пластикової пляшки. Але ніколи не пригощай "поїдача зерна"

цукерками, шоколадом, тортом, солоними чи гос-трими стравами. А ось сухари-ками він із задоволенням ласує.

Поклади в коробку також невелику гілочку чи дерев'яний брусок — хай гризе його і сточує передні зуби, що постійно ростуть.

Хом'ячок має гарний слух і розвинений нюх — за кілька днів по вашому знайомству він уже пізнаватиме тебе за твоїм запахом.

У другому півріччі "Барвінок" почне друкувати розповіді про життя і захоплення ровес-ників барвінчат у Німеччині, Франції, Японії, Америці.

.. "ретю'пмокийшрепійіМ"тачніврабялдар-гелетемитавутратсіцор2002У

Тобі хочеться взяти пухнасте звірятко і погратися з ним. Але зачекай, доки во-но прокинеться і поїсть. Якщо вуха у хом'яка нашорошені і він починає бігати та стрибати — настав час узяти його на ру-ки чи випустити погуляти. Але обмежуй йо-

му простір для забав, адже він може залізти під шафу, і ти довго чекати-меш, поки він вилізе. А ще він швидко бігає — пильнуй, щоб не втік від тебе. Скористайся цими його "талантами". Побудуй для нього тунелі. І спостерігай, як він пролазить через малі дірочки, долає перешкоди і, стаючи на задні лапки, вишукує простір для нових досліджень. Тобі пощастило: у тебе є такий класний друг — хом'ячок.

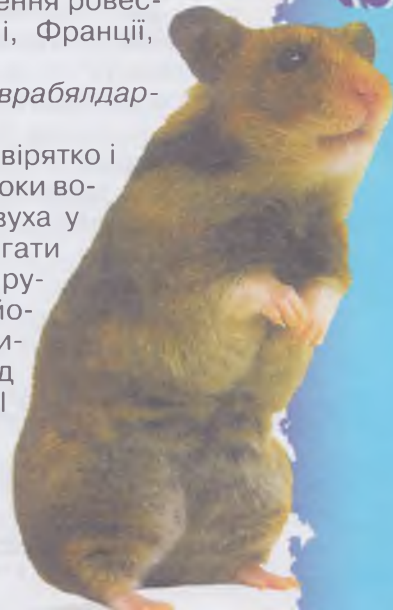
Підготував Михайло ПРУДНИК

ВІСНИК

77

БІЛАНД

ТЕРЕНТІЙ ПРИХОДИТЬ НА ДОПОМОГУ

азковий Ліс був у відчаї. Як же боротися з таємним агентом пана Морока? Що робити?!

— Криміналістика тут безсила! — розвів лапами приватний детектив Бровко Барбосович. — Тут знадобляться сили містичні, фантастичні.

— Містичні... Фантастичні... — почухав потилицю Бурмило Михайлович.

— А може, звернутися до ворожки? — нерішуче мовила Пантера Ягуарівна, вчителька математики.

Бурмило Михайлович був матеріалістом і боровся із забобонами. Але виходу не було. І директор махнув лапою:

Випало, що ку-король бубновий начебто знає. А що за ку-король — не можу ску-казати. Давайте ще на кавовій гуці поворожу.

Зварила пані Зозуля каву:

— Рідину зливаю, гуцу залишаю і дивлюся. О! Та це ж Дід Мороз! От у кого питати треба!

Подякувала Пантера Ягуарівна пані Зозулі, побігла розповідати всім про результати ворожби.

— Та-ак! — задумливо мовив Бурмило Михайлович. — А де ж його шукати, того Діда Мороза? Весна кінчається. Де він тепер, хто його зна...

— На Півночі він! — раптом вигукнув Кося Вухань.

— Точно! — підхопив Колько Колючка.

— Нам Снігуронька казала, що, коли починається весна, вони з Дідом Морозом і Бабою Морозихою

Всеволод
НЕСТАЙКО

новітня
казка

ТАЄМНІ АГЕНТИ І КОЗАКИ

РОЗДІЛ П'ЯТИЙ

УМКА

Сонячний зайчик Терентій біг по безмежному сніговому полю.

Щойно закінчилась Полярна Ніч і почався

перебираються у холодні краї, на Північ!

— сказав Кося Вухань.

— То що ж робити? До зими, поки вони повернуться, ми всі повмираємо з голоду! — вигукнула Пантера Ягуарівна. — Треба вирушати на Північ! Не можна чекати!

— Але де його там шукати, того Діда Мороза?! Північ велика, — зітхнув Бурмило Михайлович. — Поки туди дістанешся, поки розшукаєш...

І раптом почувся тоненький голосок:

— А! Звертайтеся!.. Тільки я вам нічого не казав.

Пантера Ягуарівна побігла до ворожки-кукурожки пані Зозулі. Та сиділа біля пенька і своїми гачкуватими пальцями тасувала колоду засмальцьованих ворожильних карт.

— Пані Зозуле! — благально звернулася до неї Пантера Ягуарівна. — А киньте-но карти, — може, покажуть, хто порятує нас від таємного агента Порчі.

— Та зранку-ку вже кидала, бо сніданку-ку ж не було, — зітхнула ворожка. —

Продовження. Початок у № 3, 2001 р.

72

Полярний День. Як ви, мабуть, знаєте, на Півночі, в Арктиці, півроку триває ніч, а півроку — день.

Тому Терентій не боявся, що раптом сонце зайде, і йому доведеться припинити пошуки. Але у який бік бігти? Де шукати того Діда Мороза? Кругом ні душі.

І раптом Терентій побачив сніговий барліг, біля якого маленький білий ведмедик ліпив із снігу пиріжки, як людська дітлашня ліпить з піску.

Терентій підбіг до нього:

— А я — білий ведмедик Умка. Тато і мама пішли на полювання, а я, бачиш, пиріжки із снігу ліплю.

— Слухай, Умко, а ти не знаєш, де можна знайти Діда Мороза?

— Діда Мороза? — схилив голову набік Умка. — Взагалі-то я ще не дуже багато знаю...

— Ти що, тільки прокинувся після зимової сплячки?

— Ні! У нас, у білих ведмедів, зимової сплячки не буває. Просто я ще

маленький. Але

МАЛИЙ УМКА І ТЕРЕНТІЙ ІДУТЬ ДО ПАЛАЦЬКА ДІДА МОРОЗА

— Здрастуй!
— О! Здрастуй! Ти хто? — здивовано звів на Терентія очі ведмедик.
— Сонячний зайчик Терентій.

стривай!.. Дід Мороз... Дід Мороз... Мама мені розповідала про Палац Дружби Морозів. Може, він там?

— Авжеж! — зрадів Терентій. — А де, де той Палац?

— Здається, отам! — показав лапкою білий ведмедик.

— Дякую тобі, Умко! Ну, бувай здоровий! — І Терентій пострибав у той бік, куди показав Умка.

Довго біг Терентій. Аж ось побачив великий виблискуючий на сонці крижаний палац. "Це, мабуть, і є Палац Дружби Морозів!" — вирішив Терентій і, не вагаючись, проскочив крізь крижану шибку до Палацу. Адже сонячні зайчики легко проникають крізь усе прозоре.

Розкішна кришталева зала була порожня. Та раптом крижані двері відчинилися, і до зали увійшла висока струнка жінка у білосніжних шатах із крижаною короною на голові. В руках вона тримала чорне дзеркальце.

— Хто посмів порушити мій спокій? — холодним голосом запитала вона.

"Ой! Та це ж Снігова Королева! — майнуло у голові Терентія. — Малий Умка переплутав і спрямував мене не в той бік".

Терентій хотів щось сказати, але не встиг. З чорного дзеркальця Снігової Королеви раптом зіскочив сонячний вовк і застрибав до Терентія. Терентій кинувся навтіки.

РОЗДІЛ ШОСТИЙ

ЮЛЬ ТОМТЕН

Терентій щодуху біг по снігових кучугурах. А за ним, завиваючи і зловтішно регочучи, гнався сонячний вовк Вовило. Звичайно, з'їсти сонячного зайчика сонячний вовк не може. Обидва вони незнищенні, бо з сонячних промінців. Але скільки ж можна тікати? Час іде, у Казковому Лісі звірі голодують, а замість того, щоб шукати Діда Мороза, Терентій без кінця бігає по снігових полях. Втекти не можна, сховатися ніде — тільки сніг і крига навкруги. Терентій був просто у відчаї.

І раптом він побачив красеня оленя, запряженого у барвисті санки. У санках сидів маленький кумедний гном. Терентій, не роздумуючи, стрибнув у санки. І сонячний

вовк
одра-
зу зник

— видно,
зустріч із гномом
йому була ні до чого.

— Ти звідки узявся? —
здивовано глянув на Те-
рентія гном.

— Я — сонячний зайчик
Терентій! З України. Шукаю
нашого Діда Мороза. Кажуть,
він може бути у Палаці
Дружби Морозів.

— А я саме туди їду!
— всміхнувся гном.

— А ви хто такий, ви-
бачте? — поцікавився
Терентій.

— Я — Юль Томтен,
скандинавський різд-
вяний гном. Теж жи-
ву у Палаці Дружби
Морозів. Раніше наш
Санта Клаус розносив
подарунки дітям на Різдво і
Новий Рік, а тепер це роблю
здебільшого я, бо він ста-
ренький, йому важко.

— А чого він так називається — Палац Дружби Морозів?

— Бо туди, коли настає
літо, збираються Діди Мо-
рози, Санта Клауси, Святі
Миколаї, різдвяні гноми з
усього світу...

За розмовою незчулися,
як уже й під'їхали до чудово-
го снігового палацу.

РОЗДІЛ СЬОМИЙ

У ПАЛАЦІ ДРУЖБИ МОРОЗІВ

У сніговому Палаці Дружби
Морозів було гамірно й ве-
село. Його залами розгулю-
вали Діди Морози, Санта
Клауси, Святі Миколаї,

різдвяні гно-
ми у різних
національних
костюмах, весе-
ло перемовлялися,
жартували і сміяли-
ся...

Дідів Морозів було ба-
гато: і російський Дед
Мороз, і білоруський
Дзед Мароз, і Санта Клауси
європейські і заоке-
анські — американські, і
німецький Вайнахтсманн,
і англійський Фазер Фрост,
і французький Пер Ноель,
і італійський Баббо Натале,
і багато інших. Та от нарешті
Терентій побачив нашого ук-
раїнського Діда Мороза у ви-
шиванці, а поряд з ним Бабу
Морозиху і Снігуроньку, і ще
якихось незнайомих Те-
рентію жінок і чоловіків у
білих шатах.

— Здоров, Те-
рентію! — здивова-
но вигукнув Дід
Мороз. — Ти як тут
опинився?.. Зна-
йомтесь: це наш
український со-
нячний зайчик Те-
рентій з казкової
Країни Сонячних
Зайчиків, якої ніде
у світі більше не-
ма. А це мої, Те-
рентію, родичі:

дружина Баба Моро-
зиха, онуки Снігуронька і Дю-
дя, їхня мама, невістка моя
пані Сніжана, володарка пер-
шого снігу, а це її батьки, сва-
ти мої, пан Бурулька та пані
Відлига. А синок мій козак
Морозенко, татусь Дюдю й
Снігуроньки, на роботі за-
раз, виконує важливе за-
вдання...

Терентій не наважу-
вався перебивати Діда
Мороза, бо ж не можна
перебивати старших. І
тільки коли Дід Мороз
закінчив, швиденько
розказав, що його при-
вело на Північ, у Палац
Дружби Морозів.

— Як же це мій си-
нок, козак Моро-
зенко, не до-
гледів? — сплес-
нув руками Дід
Мороз.

— Це ж якраз його завдання
— зберігати, заморожувати
продукти у літню пору! Щоб
підлий Порча їх не псував!..
Певно, щось сталося. На
жаль, ніхто з нас не може за-
раз там з'явитися, щоб пе-
ревірити. Бо одразу ж розта-
немо!

— А де ваш син, козак Мо-
розенко, там у нас живе? —
спитав Терентій.

..“увомїїатунїарку,дїрївсор-
пюанзїоЩ“усрукнок-тен-
ретнївікінсачу-їїлартс-
ва,иданаК,икиремАз(янна-
вутсилялдимасердаз)віцнїа-
ркухиламитсилонавокурда-
недуб“укнкївраБ“хакнїротса-
нукор1002инесоВ

— Край Казкового Лісу ви-
сочить двовершинна гора
Сніговерла. Отам, на одній з
її захмарних снігових вер-
шин, де і в найспекотнішу по-
году не тане сніг, ховається
вдень у сніговій колибі козак
Морозенко. А вночі на
своєму крилатому білому
коні Лебеді він спускається з
вершини і крижаною шаблею
відганяє від продуктів
таємного агента Порчу.

— Тоді я не баритимусь.
Мерщій подамся назад в Ук-
раїну. Дякую, що сказали.
Прощайте! — І Терентій
щодоуху помчав назад у Каз-
ковий Ліс.

(Закінчення
у наступному
номері)

Художник
Т. ЮРЧЕНКО

А ВЕЗЛИ ЙОГО ДВОЄ КОНЕЙ

Кросворд

У 1901 році англійський інженер Хуберт Бут сконструював пристрій для полегшення хатньої роботи. Його привозили до будинку клієнта двома кіньми. Робітники, а їх наймали разом із пристроєм, починали роботу — гуркіт і завивання переповнювали не лише увесь будинок, а й вулицю. Назву цього пристрою у виділених клітинках прочитає той, хто розгадає кросворд.

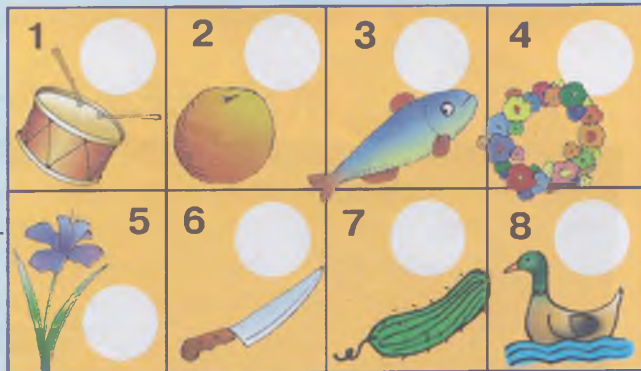
1. Ворог бур'янів.
2. Снаряд у легкій атлетиці.
3. Форма нашої планети.
4. Великий бур'ян.

5. Відділення банку.
6. Біг.
7. Асфальтована дорога.

ПЕРШОКЛАСНИК-ЧЕМПІОН

Конкурс для майбутніх першокласників триває. Тож сьогодні, наші найменші читачі, спробуйте скласти ще одне слово — з початкових літер назв предметів, які намальовані у квадратах. І запишіть його до слів, віднайдених у попередніх номерах "Барвінку". А наприкінці року всі слова (у вас має вийти ціле речення) надішліть до редакції і неодмінно вкажіть у листі дату свого народження. Хто не вміє писати — вчіться разом із мамою і "Барвінком". Серед тих, хто впрається із цим завданням, розігруватиметься 25 призів.

ВІННІ-ПУХ І ПАЦИК

Вінні-Пух і Пацик стали крутими і люблять відвідувати ..., бо після них, як правило, бувають ... . Якщо замінити числа на відповідні літери, то можна дізнатися, що ж люблять сучасні ведмедик і поросятко.

20 21 7 10 7 18 23 1 27 12 33 25 24 21 29 7 23

15 : ?

Ми ведемо наш репортаж із лісового стадіону. В сьогоднішньому матчі між командами "Стрибунець" (зайці) і "Колючик" (їжаки) поки що виграють зайці з рахунком 15 : 0. Із жаккам потрібна термінова заміна — футболіст, який би повів команду вперед і врятував від прикрої поразки. Може, таким гравцем станеш ти, барвінчатко? Спробуй знайти всі слова, які починаються "голом" — допоможи "Колючику" досягти нічийного результату.

1	Г	О	Л				
2	Г	О	Л				
3	Г	О	Л				
4	Г	О	Л				
5	Г	О	Л				
6	Г	О	Л				
7	Г	О	Л				
8	Г	О	Л				
9	Г	О	Л				
10	Г	О	Л				
11	Г	О	Л			А	
12	Г	О	Л			Е	
13	Г	О	Л				К
14	Г	О	Л		П		Ь
15	Г	О	Л				А

1. Звуки, які ми вимовляємо.
2. Сталеve вушко, лляний хвостик.
3. Спортивна гра.
4. Птах.
5. Гостре відчуття потреби їсти.
6. Шкарпетки до колін.
7. Те, чим думають.
8. Страва.
9. Недогоріле обвуглене поліно.
10. Воротар.
11. Людина з великою головою.
12. Риба з товстою головою і широким лобом.
13. Будинок для голубів.
14. Безпере пташеня.
15. Складна загадка для кмітливих.

СЕКРЕТ ГНОМА

Дзень-дзеленьки! Хто хоче знати гномівську мову — мерщій на урок. Запам'ятауйте літери і шукайте зайве слово в котромусь із матеріалів цього номера. Серед найкращих моїх учнів (хто усі слова знайде-прочитає і дізнається мій секрет) буде розіграно 10 призів, у тому числі й фотоапарат.

ГНОМ ДЗВІНЬКО

8 м о п т р з , з

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ, вніщені у № 3

Поміркуй. Крос, кросворд, орда, атлас, ластівка, картон, тонна, намет, метро, ромашка, шкарпетка, калина, лин.

100 корів за... Кросворд. 1. Рекет. 2. Шкода. 3. Булка. 4. Альфа. 5. Качка. 6. Ступа. 7. Рогач. 8. Трава. Кольчуга.

Підказують малюнки. Ще одне ім'я березня — заграйярочки.

Весняні приказки. У березні кожух і без гудзиків теплий. Від березневих дощів земля квітне. Березень часом снігом сіє, часом сонцем гріє.

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ

З МОРБИТКИ ДЯДЕЧКА

ПРИВИДИ БОЯТЬСЯ РЕМОНТУ

Дивовижна будівля знаходиться у Каліфорнії (Сполучені Штати Америки). Її господарка Сара Вінчестер дуже боялася привидів. А тому постійно у своєму будинку щось ремонтувала, перебудовувала — вона вірила, що в такому разі привиди не турбуватимуть її. Спочатку в будинку було 18 кімнат, а наприкінці будівництва (через 38 років) — уже 160. Є тут і таємничі місця — наприклад, сходи, які нікуди не ведуть.

ЖУК-ЧЕМПІОН

Чемпіоном-важкоатлетом серед комах можна назвати веселий жука-голіафа. Він може переносити вантаж, який у 850 разів перевищує його власну вагу. Якщо уявити, що він — людина, то зміг би підняти 60 тонн.

У КОЖНОГО — 100 ТИСЯЧ

Кожна людина має приблизно 100 тисяч волосин. Тому ми й не помічаємо того, що щодня втрачаємо 60 волосин. Волосина живе не більше шести років. Через деякий час після того, як вона випадає, на тому місці з волосяного фолікула виростає нова. Фолікули мають різну форму: з плоских росте кучеряве волосся, з овальних — хвилясте, з круглих — пряме.

ВОДА — ЦЕ ЖИТТЯ

Усі ми любимо хлюпатися, бовтатися у воді не лише коли відпочиваємо на морі чи річці, а навіть коли вмиваємося. І зовсім не замислюємося над тим, що розхлюпуємо дорогоцінну рідину — воду. Рідину, без якої неможливе життя.

Жителі європейських країн для особистих потреб щодня витрачають 300 літрів на людину, а в деяких країнах Африки — всього 5 літрів.

Щоб виготовити 1 літр бензину, витрачають 10 літрів води; 1 кілограм сталі — 50 літрів; 1 кілограм паперу — 300 літрів. Стебло кукурудзи, поки виростає і досягне, потребує 100 літрів води.

ХОЧЕШ — ВІЙ, А НІ — ТО ПЕРЕВІР...

- Папуга ара може жити до 40 років.
- Найдовша дорога у світі — Панамериканське шосе: понад 33 000 кілометрів.
- Астронавт на Місяці важить у шість разів менше, ніж на Землі.
- Крик мавпи-ревуна чути на віддалі п'яти кілометрів.
- П'ята частина всіх пустель вкрита піском. Піщана пустеля називається ерг.
- Найбільша кількість людей живе в Азії.
- Мексиканська рослина діоп росте найповільніше у світі — всього 0,76 міліметра за рік.
- У Банку Усіляких Цікавинок буде відкрито персональні рахунки барвінчат.

КОЖНАВІСЬКИЙ

76

МАЖЕВІСЬКИЙ

Якщо уважно подивитися довкола, то можна побачити багато машин і механізмів, у яких використовуються колеса. А найперше що згадується? Авжеж, велосипед. Легкий сталевий коник, який лише й чекає миті, щоб разом із тобою помчати наввипередки з вітром

Прототипом велосипеда був самокат: два колеса, з'єднані брусом. Сидячи на такому швидкоході, треба було ногами відштовхуватися від землі, а потім піднімати їх і їхати за інерцією.

У 1814 році винахідник Карл фон Дрез приладнав до самоката сидіння і кермо. Коли він їхав, то довкола всі сміялися — видовище було кумедне. За легковажний винахід його навіть позбавили звання князівського лісника. Зате згодом він став професором механіки.

А назвав велосипед велосипедом француз Дінер — у перекладі з латинської мови "швидконогий". Педалі до нього у 1845 році приладнав німецький винахідник Міліус. Тепер уже не треба було відштовхуватися ногами від землі — крути собі педалі і їдь. Тоді ж француз Мішо обладнав машину гальмом. Проте їздити на ній було не дуже зручно, її навіть називали "кісткотряс".

Протягом багатьох років винахідники вдосконалювали велосипед — він став зручним видом транспорту. Сьогодні існують

тисячі моделей веломашин: і наземні, і водні, і навіть підводні. Останні можуть пірнати, спливати, змінювати напрям руху під водою.

"Він винайшов ве-

лосипед!" — кажуть про людину, котра винайшла те, що вже давно винайдено. Проте все одно велосипеди продовжують винаходити. Китаєць Лі Юнлі винайшов велосипед з одним колесом. Але це колесо

дуже велике — велосипедист сидить всередині нього й крутить педалі.

ШВИДКОХІД, КІСТКОТРЯС

Тільки в "Барвінку вже в наступному році проведитиметься конкурс "Автомобільчик для тата".

А чи не хотіли б і ви, барвінчата, прилучитися до цієї захоплюючої справи — винайдення велосипеда? Спробуйте уявити, описати, намалювати, яким буде велосипед через 20—30 років. На розгляд приймаються будь-які проекти: і літаючих велосипедів, і стрибаючих, і місячних, і музичних — фантазуйте. Серед тих, хто надішле найоригінальніші проекти велосипедів майбутнього, розіграватиметься приз номера — дитяча енциклопедія.

17

ЧАС

Починається з колеса

Сміливий привіт усім страхкам! На сьогоднішньому засіданні "Товариства відважних боягузів" поговоримо про привидів. І не лише поговоримо, а ще й спробуємо взяти у них інтерв'ю. Злякалися? Правильно, я й сам боюся, та дуже кортить мені поговорити з ними. Тож вирушаю на пошуки цих загадкових істот, а ви чекайте моїх повідомлень.

А поки що коротка інформація про привидів. Науково їхнє існування не доведено. Проте багато людей у різних країнах стверджують, що бачили привидів. Вважається, що вони — душі померлих людей, проте часто бувають схожими на живих. Живуть у старовинних замках, але інколи з'являються і в звичайних будинках. Останнім часом привиди оселяються навіть у комп'ютерах.

Тро Джефа, Танцюноч

Починаю свої пошуки на острові Мен в Ірландському морі. Чув, що тут у старому будинку на узбережжі з'являвся привид мангуста. Він розповідав анекдоти, співав пісні і всім казав, що його ім'я — Джеф. От якби пощастило записати на диктофон щось від Джефа!

Але сподівання мої були марними. Як з'ясувалося, новий господар будинку вистрілив у мангуста, і відтоді Джеф там більше не з'являється. Мабуть, не любить мисливців.

А ось у шотландському готелі "Боллекін-Хаус" на мене на решті чекав успіх. Коли я підіймався сходами до своєї кімнати, то відчув, наче мене зачепив хвостом собака. А потім ще один. Про тутешніх собак-привидів я

чув, тож негайно увімкнув диктофон і ось що виявив потім на касеті: "Гав! Гав! Цей дивак приїхав здалеку, щоб познайомитися з нами. Привітаймо

його ще раз хвостами! Гав! Гав!"

Це, звісно, не інтерв'ю, але для початку непогано.

Затим я вирушив до містечка Пантефрак в Уельсі. Там в одному з будинків оселився привид. Його я і спробував розговорити:

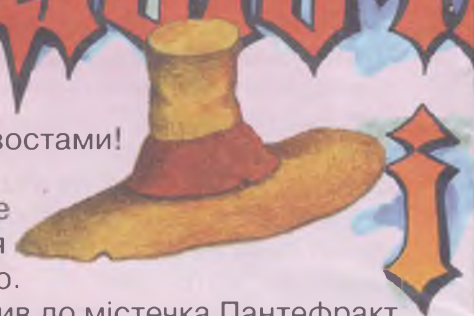
— Сер, будь ласка, кілька слів для членів "Товариства відважних боягузів".

У відповідь привид кинув у мене капелюх.

Так, розмовляти не хоче... Може, він співати любить?.. Я й почав:

— Happy birthday to you... — Бо ж нічого іншого англійською мовою не знаю.

Але привид замість того, щоб підхопити пісню, почав диригувати. На півку ж записався лише мій голос.

У тому, що привиди не байдужі до музики, мене переконала розповідь англійця Майкла Коллінґріджа. Коли він дванадцятирічним хлопчиком лежав у ліжку, одужуючи після хвороби, то побачив, як ціпок, що стояв у його кімнаті, заходився танцювати, а потім почав вистукувати популярні мелодії. Шкода, що тоді там не було мене.

А тепер в Америку — про тамтешніх привидів я багато чув і читав. Мені пощастило. Бачу, як залізницею рухається незвичайний потяг. Здається, це потяг-при-

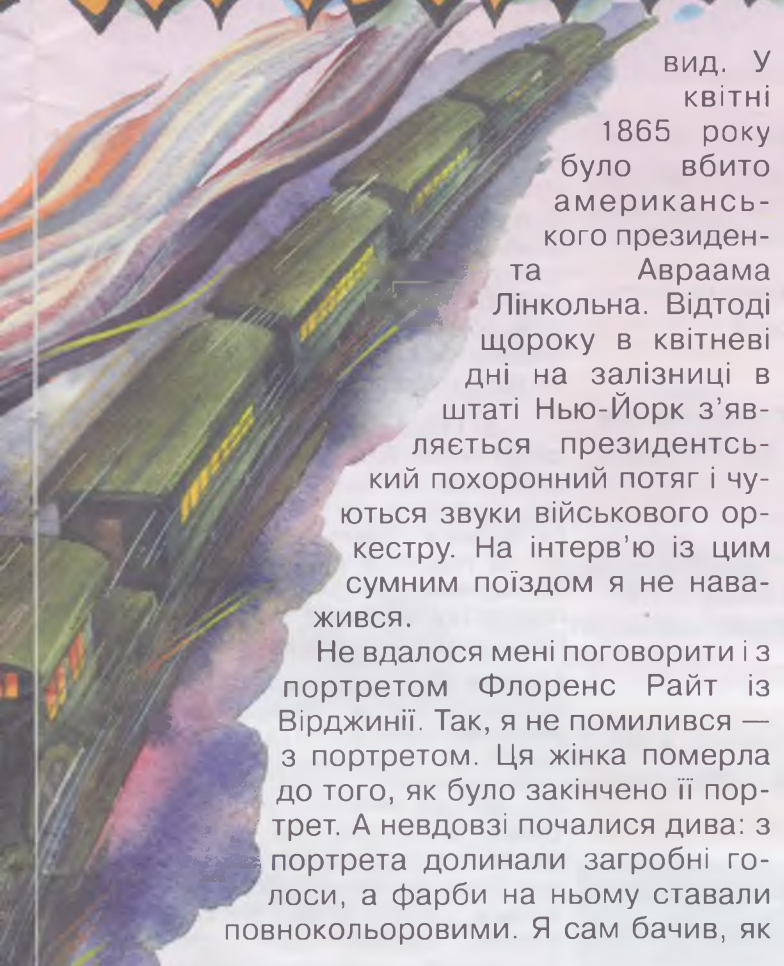
троянда на задньому плані картини з тьмяної стала яскраво-червоною. Але ніяких звуків не чув.

Напевне, багато з вас дивилися американський серіал "Даллас" і пам'ятаєте Джока Юїнга. Після того як актор, котрий його грав, помер, цю роль із фільму довелося вилучити. Але привид актора відвідує студію і поправляє свій портрет, що висить над камином. Я прочекав його там п'ять годин, аж поки не задрімав. А коли прокинувся, то побачив себе у літаку. В ньому, крім мене, нікого не було. Навіть стюардеси і

79

МІЙ ЦІПОК ЛІТАК БЕЗ ПІЛОТА

вид. У квітні 1865 року було вбито американського президента Авраама Лінкольна. Відтоді щороку в квітневій дні на залізниці в штаті Нью-Йорк з'являється президентський похоронний потяг і чуються звуки військового оркестру. На інтерв'ю із цим сумним поїздом я не наважився.

Не вдалося мені поговорити і з портретом Флоренс Райт із Вірджинії. Так, я не помилився — з портретом. Ця жінка померла до того, як було закінчено її портрет. А невдовзі почалися дива: з портрета долинали загробні голоси, а фарби на ньому ставали повнокольоровими. Я сам бачив, як

пілотів. Я з жахом зрозумів, що потрапив у полон до привида-літака. Чому? Невже чимось образив його родичів? Але ж ні, ставився до них з повагою, навіть інтерв'ю хотів узяти...

У цей час на табло над кабіною пілота висвітлився напис:

"Привиди інтерв'ю не дають, бо більшість людей не вірять у наше існування".

А за мить я опинився вдома, серед вас, мої відважні страшки. Та від свого задуму — взяти інтерв'ю у привида — не відмовляюся. Може, колись і пощастить здійснити його. Але мені потрібна ваша допомога, барвінчата. Напишіть кожен по одному запитанню, яке б ви хотіли поставити привиду при зустрічі з ним. За найцікавіше запитання хтось із вас отримає від мене приз.

НАЙВІДВАЖНІШИЙ ІЗ БОЯГУЗІВ

Художник Т. КОСТЕЦЬКА

Яка я?

20

Який я?

А у мене мама й тато — найкращі!

Ти, барвінчатко, можеш так сказати про своїх батьків? Е, ні, не тоді, коли хочеш підлестити і випросити велосипед чи ролики. А тоді, приміром, коли насварили вони тебе за погану оцінку чи розбиті на футболі кросівки. Що, вже трішечки завагався? Тоді спробуй відповісти на запитання тесту — він допоможе тобі "прокзаменувати" поведінку вашої родини.

А тепер полічи бали: за відповідь а — 1 бал, б — 2, в — 3 бали. Якщо ти набрав:

- 1 Як часто батьки переглядають твій щоденник і зошити: а) щомісяця, б) щодня, в) щотижня?
- 2 За погану оцінку (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8...) вони тебе а) ставлять у куток і сварять, б) роблять зауваження, в) втішають і кажуть, що наступного дня все буде гаразд?
- 3 Які слова найчастіше чуєш від батьків: а) "і в кого ти вдався", б) "у людей діти як діти, а в нас..." в) "ти наше сонечко"?
- 4 Скільки разів мама нагадує, щоб ти почистив зуби і йшов спати: а) тричі, б) один раз, в) не нагадує, бо ти сам це робиш?
- 5 Якби ти мав сто гривень, то купив би на них: а) солодощів, б) мамі сучасну сковорідку, в) татові те, про що він давно мріє?
- 6 Як батьки виховують тебе в екстремальних ситуаціях: а) паском, б) криком, в) розмовою?
- 7 Як давно тебе цілувала мама: а) минулого року на день народження, б) тиждень тому, в) сьогодні вранці?
- 8 Ти отримуєш кишенькові гроші від батьків: а) коли кажеш, що не підеш до школи, поки не дадуть грошей, б) коли показуєш табель з гарними оцінками, в) щотижня?
- 9 Як часто ти буваєш з батьками на прогулянці, в зоопарку, театрі, цирку: а) раз на рік, б) щомісяця, в) щотижня?
- 10 Ти любиш у свій вільний час: а) гратися з друзями, б) дивитися з татом футбол, в) ліпити з мамою пірижки?

10—15 балів. У тебе гарні батьки. Але ти маєш частіше їм показувати свій щоденник, і неодмінно з гарними оцінками. Рідше засмучуй маму й тата своєю поведінкою, принаймні раз у день цілуй їх і без вередування з'їдай все, що зготує мама.

16—22 бали. У тебе дуже гарні батьки. Але ти часом надміру користуєшся їхньою любов'ю. Частіше запитуй їх про справи на роботі, хоча б раз на день мий посуд, з кишенькових грошей інколи роби їм подарунки і не вимагай велосипед на день народження.

23—30 балів. У тебе найкращі у світі батьки. Але ти маєш стежити, щоб вони не "зіпсувалися". Вимагай, щоб вони регулярно цікавилися твоїми успіхами у школі, вказували на помилки у твоїй поведінці, змушували тебе допомагати по господарству, а до свят не робили занадто дорогих подарунків.

Навесні 2002 року тисячі барвінчат напишуть листи Президентові України про своє життя і мрії.

Шановні мами й тата! Сподіваємося, що цей тест зробить ваші стосунки з дітьми ще щирішими, довірливішими. А ми дуже вдячні вам за те, що гарно виховуєте своїх доньок і синів. І нам не потрібно ніяких тестів, щоб сказати: барвінчата — найкращі у світі читачі!

ЯК ВОНО — БУТИ МОДЕЛЮ?

Багато дівчаток мріють стати топ-моделями. Адже так цікаво брати участь у показах мод, бути знаменитою, подорожувати світом. Але робота моделі не така проста, як здається.

Щоб стати моделлю, насамперед треба мати високий зріст і стандартні розміри тіла. І неодмінно — небияку силу волі. Адже необхідно постійно стежити за собою — щоб не з'їсти щось калорійне і не набрати зайвої ваги. Через часті від'їзди моделі рідко бачать рідних і близьких людей.

Наприклад, Сінді Кроуфорд каже, що вона змушена їсти лише фрукти, овочі у вигляді салатів, рис, рибу, морські водорості, а п'є тільки негазовану воду. І вже впродовж багатьох років не вживає хліба, супу, а про тістечка годі й казати. А щоб підтримувати фігуру, щодня годину плаває у басейні, у будь-яку подорож бере з собою тренажер.

До того ж кар'єра моделі триває недовго — до 35 років, інколи вона закінчується й раніше. На зміну приходять нові моделі.

Ірина ПАРХОМЕНКО

МІНІ-МІС УКРАЇНИ

У свої одинадцять років киянка Марта Спіженко вже має багато перемог у творчих конкурсах. Спочатку вона виборола почесне звання міні-міс України і представляла нашу країну на VIII конкурсі дитячої творчості "Міні-міс World-2000", де у змаганні з ровесницями з Польщі, Чехії, Вірменії та інших країн світу стала першою віце-міні-міс світу.

Фото Тетяни ГОЛЯК

ПРОВУЛОК
ЗАГАДКОВИЙ

БОРИС СЛЮСАР

Аби ви не накоїли біди, то з ними, діти, гратися облиште. Змініть-но краще "ї" на букву "и", а потім зі сметанкою поїжте.

* * *

В нього стільки голочок, як на небі зірочок. А якщо забрати "к" — на столі у тарілках.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ,
вміщені у № 3

Хмари. Ялинка. Бо стоять у різних півкулях, а під ногами проходить Грінвіцький меридіан. Кавун.

УЗВІЗ КМІТЛИВИХ

На півострові Малакка дуже популярні дуелі. Проте малайці беруть на дуель не зброю, а... пір'я фазанів. Як відбувається тамтешня дуель і хто на ній програє? Для того, щоб знайти відповідь на це запитання, не потрібно їхати на півострів Малакка. Досить поміркувати, що можна робити пір'їною.

ВУЛИЦЯ
РОЗУМНИКІВ

Як за допомогою арифметичних дій можна отримати 100 з п'яти одиниць?

МАЙДАН ПУСТУНІВ

НИКОЛА КОНДРАТЕНКО
СКОРОМОВКИ

* * *

Весна з зимою згодилась, порадились, погодились і... розмокрогодились.

* * *

Валерія Валерику варить з вишень вареники.

* * *

Черепашка з черепашками поховались за ромашками.

Нумо разом пригадаймо казку про діда, бабу і курочку рябу! Пам'ятаєте: дід бив — не розбив, баба біла — не розбила, а мишка хвостиком зачепила, яєчко впало і розбилося. Дід плаче, баба плаче, а курочка... Та мова не про курочку, а про те, чому плакали дід і баба. Плакали, бо яйце розбилося, а з нього можна приготувати стільки смачних страв! Яких саме? А про це ви запитайте своїх мам і бабусь, рецепти ретельно занотуйте і мені надішліть. За найцікавіший рецепт страви з яєць чиясь мама або бабуся отримає приз — книгу з кулінарії.

ПИЗИ

Це давня українська страва. Три середні картоплини обчистити, потерти на дрібну тертушку, додати одне яйце, сіль, на кінчику ножа соду, борошна — скільки візьме. Замісити тісто, як на вареники. Сформувати джгут і порізати невеликими кубиками. Пизи варяться в підсоленому окропі — коли спливають, виїняти їх і полити приправою. Для неї треба підсмажити сало з цибулею, змішати з однією склянкою сметани і головкою потертого часнику. Цю страву треба їсти теплою і з макітри. А бабуся в піст варить пизи без яйця і замість сметани тре конопляне сім'я і ним поливає.

Наталка СЬОМКО,
Хмельницька обл.

КАША-АСОРТИ

Почищену картоплю (1,5 кг) скласти в каструлю, засипати промитою будь-якою крупкою (250 г), посолити, покласти масло (50 г), залити водою (1,3 л) і варити до готовності.

Марія САВЕНЮК,
Київська обл.

КАРТОПЛЯНИЙ БУКЕТ

Великі рівні картоплини розрізати на тонкі пластини, але не до кінця — щоб біля основи залишалися нерозрізними. В розрізи покласти шматочки масла, посолити, поперчити, посипати тертим твердим сиром. Запекти в духовці до золотистого кольору. Картоплини розкриються і утворять дивовижні квіти.

Ірина МІЦИНСЬКА,
Черкаська обл.

"ІЖАЧОК"

Дві середні картоплини порізати соломкою, підсмажити на олії до готовності. Затим вилити на готову картоплю одне яйце і ще трохи підсмажити. "Іжачок" готовий. Не забудьте посолити.

Світлана БОЙКО,
Харківська обл.

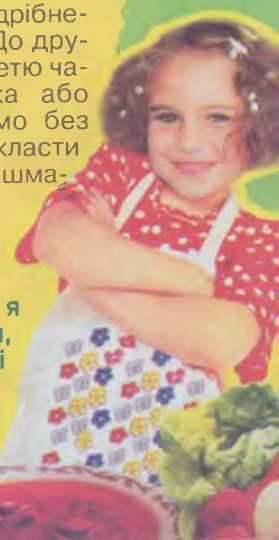
КОЛЬОРОВЕ ПЮРЕ

Готове картопляне пюре треба розділити на чотири частини. До однієї частини додати розтовчений зелений горошок або подрібнену зелень шпинату, петрушки, кропу. До другої частини додаємо томатну пасту. Третю частину підфарбовуємо соком буряка або яєчним жовтком, четверту залишаємо без змін. Порції пюре різного кольору викласти на тарілку, не змішуючи, прикрасити шматочками вареного яйця або зеленню.

Оксана СМАГЛІЄНКО,
Кіровоградська обл.

Листів з рецептами страв із картоплі я отримала дуже багато. Дякую вам усім, ласуни-барвінчата. Але найбільше мені сподобалися пизи, про які написала Наталка СЬОМКО із Хмельницької області. Її мама отримує приз — книгу з кулінарії.

ЛАСУНКА

Одного разу Сергій та Владик гуляли у дворі. Аж тут Костик.
— Привіт, — каже, — малеча! Як справи?
— Чудово! У відмінники виходимо, — відповідають хлопці. — А в тебе?

— Краще не буває. Я зараз над науковою теорією працюю, експеримент розробляю.

— Який ще експеримент? — поцікавився Владик.

Костик усміхнувся:

— Усі хочуть добре вчитися. Та так, щоб і у футбол поганяти, і мультика подивитись, і цікаву книжку почитати. А уроки коли робити?

— Твоя правда, — зітхнув

22

Сергійко. — Я вчора через ті уроки своїх улюблених черепашок-ніндзя пропустив. Мама дивитись не дозволила.

— Хіба це діло? — підхопив Костик. — Довелося цілу наукову теорію розробляти. Тепер тільки випробувати залишилось.

— Якщо розробив, то випробуй! — вигукнув Владик.

— На собі не можу. Я — науковий керівник. Маю лише спостерігати. Ось якби ви погодились бути моїми піддослідними...

Сергій із Владиком перезирнулися. Отакої! Хіба вони кролі

чи пацюки якісь, щоб на них досліди проводили?

Костик почав їх умовляти:

— Хто ж вас за пацюків має? Ви що, друзі?! Це велика честь — брати участь у науковому експерименті. Ви — перші! А за вами підуть тисячі школярів. І всі з вдячністю згадуватимуть ваші імена. Навіть мене, наукового керівника, можуть забути, а вас пам'ятатимуть. Як перших космонавтів!

Хлопці вже ладні були погодитись, аж тут мама покликала Владика додому.

— Не йди, — намагався затримати його Сергій.

— Уроки треба вчити, — сказав Владик. — А то мама мультики не дозволить подивитись, поки всі завдання не перевірить.
— І він пішов додому.

— Хай іде, —

махнув рукою Костик. — Я б його навчив, як і мультик подивитись, і уроки зробити.

— Розкажи мені. Я робитиму все, як ти скажеш, — запропонував Сергійко.

І Костик розповів хлопчиків свою наукову теорію. Вчора по телевізору він почув, як відомий шахіст грав відразу десять партій і всі виграв. "Якщо людина може утримувати в голові відразу стільки ситуацій, — по-

Антон АЛАТОН
(для друзів — Алатошка)

Лершо

думав собі Костик, — то чому б не спробувати одночасно робити кілька справ?"

І Костик став повчати Сергійка, як він має поводитись.

Того дня Сергійко прийшов додому пізно і відразу сів дивитися телевизор.

— Ти ж уроки ще не зробив, — сплеснула руками мама.

— Встигну, — сказав хлопчик. — Зараз і зроблю. — Він приніс підручники, зошити і почав писати. Додому задали зробити опис малюнка. — Мамо, не хвилюйся. Все буде добре. Це просто науковий експеримент.

Мама не заперечувала. Сергійко вчився добре. Хоче експериментувати? Будь ласка.

Наступного дня Ганна Іванівна попросила дітей здати зошити на перевірку.

Після уроків Сергійко із Владиком зустріли Костика.

— Класний експеримент! — захоплено сказав піддослідний Сергій. — Я все встиг. Так і уроки робити цікавіше. Сьогодні продовжимо.

— Розкажи, — попросив Владик. — Може, і я приєднаюсь.

Сергій почав розповідати. Аж раптом Владик засміявся:

Художник
В. БАРИБА

Юрчасти Григоріди*

— Мій тато нещодавно теж такий експеримент проводив. Узявся нову люстру вішати, коли по телевізору футбольний матч показували. Тато вже й люстру причепив, аж тут наші гол забили. Тато геть про все забув та як закричить: “Ура! Гол!” Наш кіт Тимко, що якраз спав під стільцем, з переляку кинувся татові під ноги. Тато підстрибнув, ухопився за люстру і разом з нею впав на підлогу. Тепер тато весь у синцях та подряпинах, а нова люстра перетворилася на купу сміття.

Сергійко перелякано подивився на Костика. Той раптом згадав про якусь невідкладну справу і мерщій подався додому.

Наступного дня Ганна Іванівна сказала:

— Молодці, всі добре виконали домашню роботу. Лише Сергій відзначився. В його описі малюнка з-за кожного дерева черепашки-ніндзя вистрибували, а кожна гілочка намагалася якщо не підстрелити, то принаймні вкусити випадкового перехожого.

Весь клас засміявся. Сергійко зняковів і вирішив більше ніколи не брати участі у Костикових експериментах.

Тим часом Костик чухав потилицю і міркував:

— Шкода. Така гарна була теорія. Нічого, і видатні вчені помиляються. А я лише початківець. Попрошу джина все залагодити. — Він запалив сірника.

Тієї ж миті з Сергійкового зошита зникло домашнє завдання з черепашками-ніндзя, а в класі геть усі забули про цей прикрий випадок.

Барвінчатко! Вміння бути уважним дуже важливе у навчанні. Якщо ти уважний на уроці, то добре засвоїш новий матеріал. Тоді вдома менше витратиш часу на приготування домашньої роботи. Про неуважність на уроці свідчать балачки з сусідом, позихання, крутіння, поглядання у вікно тощо. Підрахуй, скільки разів ти відволікаєшся на уроці. Тепер помнож це число на 5. Отримана відповідь — це час, який ти додатково витратиш на домашнє завдання.

Запропонуй барвінчатам свої способи економії часу.

АВІТАМІНОЗ

Якщо ви думаєте: нестача вітамінів — це щось не дуже важливе, то помиляєтеся. Якщо навесні у вас раптом з'явилися сонливість і дратівливість, оцінки пострибали з дванадцятки на п'ятірки, зник апетит, зате з'явилися висипи на шкірі, — винен авітаміноз. А це — загроза передусім вашому розвитку, росту, всьому організму. Бийте тривогу і починайте діяти. Поставте кілька цибулин у воду або посадіть у ящик із землею — хай зеленіє городець на підвіконні. Посадіть і часник, і петрушки з кропом насійте. А потім всю оту зелень — у салат. У зелені найбільше найнеобхідніших вітамінів С та Е. Саме вони поліпшать зір, пам'ять, проженуть дратівливість, змусять серце битися бадьоріше.

Та не забувайте і про вітаміни В та РР, які стимулюють ваш ріст. Їжте вівсяну, манну каші, буряк і моркву, хрін та редьку. Та ще й молочком із кукурудзяними пластівцями засмачайте.

Як тільки розмерзнеться земля і з'явиться кульбаба, нарвіть молодих листочків, вимочіть у солоній воді, поріжте, додайте варене яєчко, майонез, — смакота! А в лісі чи гайку наберіть первоцвіту та медунки. В цих унікальних рослинах є і залізо, і цинк, і мідь, і титан, і срібло, і золото. Їх листочки додайте до салату. Авітаміноз таких страв дуже не любить.

Молоденьку кропиви мама хай додасть у борщ. А ви її побільше заготуйте, насушіть і додавайте до вітамінного чаю з шипшини, калини, горобини. Припасіть і молодесеньких листочків берези. Їх додавайте до чаю із листя малини, ожини, суниці, м'яти, вишні, кульбаби, шипшини. То нічого, що остання пальці коле, — не хворітимете ніколи!

Зільник Іван ПРОСЯНИК

ЗОРЯНИЙ КЛУБ АНКЕТА “БАРВІНКУ”

Ім'я: Олександр.
Прізвище: Пономарьов
Дата народження:
9 серпня 1973 року.

Захоплення в дитинстві: бокс.

Освіта: музичне училище за спеціальністю хормейстер, вокальний факультет Львівського музичного інституту.

Дозвілля: футбол.

Перемоги: на фестивалях “Червона Рута-93”, “Ялта-96”, конкурсі виконавців ім. В. Івасюка, на “Таврійських іграх”.

Власні рекорди: навесні 1997 року став наймолодшим Заслуженим артистом України; отримав сім “Золотих Жарптиць” “Таврійських ігор” як кращий співак України.

Вклад у розвиток української музики: створив продюсерський центр “З ранку до ночі”.

Хіти: “Зіронець”, “З ранку до ночі”, “Перша і остання любов”, “Серденько”, “Ти моя”.

КАМЕРТОНИК

Оцифровано на замовлення проекту "Перший" у 2020 р.

Олександр ПОНОМАРЬОВ

ISSN 0132-5930